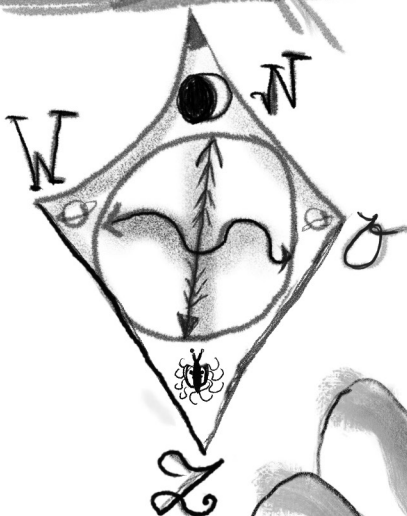

- = weg
- = bergen
- = bos
- = rivier

• Kluizenaars-
hut

de Noire

• School

het
Vilenbosje

• begraafplaats

• KRAKELIA •

DE GEESTEN
VAN KRAKELIA

GUUSJES SANNE
DE BAKKER
**WONDERLIJKE
WERELD**

ILLUSTRATIES VAN
MARIJKE
KLOMPMAKER

kluitman

NUR 283/W091701

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXVII Tekst: Sanne de Bakker

© MMXVII Illustraties: Marijke Klompmaker

Opmaak binnenwerk: Erica Holema

Belettering omslag: Hannah Weis-Roos

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

sannedebakker.nl

Proloog

Dit is **Pip**.

Pip is 9 jaar oud. Ze is nogal in zichzelf gekeerd en praat niet makkelijk over problemen. Vraag je haar, terwijl ze bijvoorbeeld krom loopt van de buikpijn, hoe het met haar gaat, dan zegt ze snel: ‘Goed hoor!’

Pip heeft een eigenaardige hobby: **insecten**. Nu zul je denken: hoe kunnen **insecten** nou je hobby zijn? Dat kan dus. Op **Pips** kamer zijn alle muren bedekt

met posters van insecten. En elke dag na school bestudeert **Pip** ze onder een vergrootglas. Daarna tekent, schildert, krijt en stift ze ze na. Tot in de details. En die tekeningen hangt ze op.

Levende insecten blijven niet stilzitten. Het zijn natuurlijk **dode** insecten die ze onder de loep neemt. Begrijp me niet verkeerd: **Pip vermoordt ze niet zelf!** Ze vindt ze. In het uilenbos, op de vensterbank, op hun oprijlaan. Ze vindt ze overal. En nadat ze ze voor eeuwig heeft vastgelegd, krijgen de dieren een mooi plekje op **Pips** insectenbegraafplaats. In een luciferdoosje met een watje erin. En met een kruisje erop. **Pip** schrijft zelfs een naam op het doosje.

HIER RUST HERMAN DE KREKEL.

HIER RUST SOPHIA DE MUG.

HIER RUST JACOB DE MIER.

Pips deftige moeder krijgt de **GRIEZELTJES** als ze alleen al kijkt naar de plank waar dit insectenkerkhof

in **Pips** kamer een speciale plek heeft. Maar **Pip** spaart vrolijk door. Ook insecten hebben recht op een graf.

Dit wás Guusje.
Guusje wás **Pips**
eeneiige tweeling-
zus. Ze was twee
uur eerder gebo-
ren dan **Pip**. En
dus twee uur ouder.

Op een zeer ongelukkige
wijze was ze plotseling om het leven gekomen.

In tegenstelling tot **Pip** was ze heel open. Ze zei alles wat ze dacht, voelde en vond. Dat was altijd wel makkelijk, want daardoor hoefde **Pip** nooit te zeggen wat zij dacht, voelde en vond.

Guusje was altijd vrolijk en sprak de hele dag door. Het grote, statige huis waar **Pip** met haar ouders woont, is nu stil en leeg zonder haar aanwezigheid.

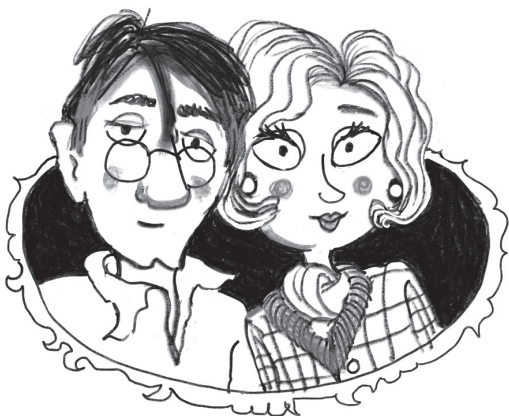
Pip en Guusje werden vaak met elkaar verward.

Guusje had net als **Pip** donkere, spiraalvormige krullen, groene ogen, een neusje dat **EEN TIKKELTJE SCHEEF** stond en precies in het kuiltje van haar hals een kleine wijnvlek.

Guusje kon prachtig pianospelen. Zodra haar vingers over de toetsen gleden, raakten de mensen in vervoering. **Pip** speelde ook piano, maar minder goed dan Guusje. Sinds Guusje er niet meer is, heeft **Pip** de vleugel met geen vinger meer aangeraakt. Eenzaam staat hij in de serre. Pianospelen was iets van hen samen. Samen waren ze één. Ze lachten om dezelfde grapjes, ook als niemand anders het grappig vond. Ze lazen elkaars blik. Zongen dezelfde **Krakeliaanse** liedjes. Ze hadden hun eigen onderonsjes. Deelden hun momenten van verveling, van meligheid, van gezelligheid. En als ze eens ruzie met elkaar hadden, zeiden ze na afloop ‘*Altijd samen*’ tegen elkaar.

Pips ouders zijn schathemeltje rijk. Niet omdat ze zelf zo veel geld hebben verdiend, maar omdat ze het drie jaar terug hebben geërfd van **Pips** oma. Ze zijn sindsdien alle twee druk, maar vooral met

leuke dingen
doen. Hun
keuken glimt
en blinkt.
Niet omdat ze
die steeds poet-
sen en schrob-
ben, maar omdat ze

meestal uit eten gaan, of het eten laten bezorgen of
afhalen. En omdat de schoonmaakster toch nog elke
dag na het ontbijt de keuken sopt en dweilt.

Als ik de hobby's van **Pips** ouders nu ga opnoemen,
kom ik nooit aan het verhaal toe, maar neem van mij
aan dat het er héél veel zijn, en dat die ook vaak wisse-
len. Eén voorbeeldje dan: **Pips** vader bespeelt een stuk
of twaalf instrumenten, maar geen van alle goed.
Zodra hij zijn eerste liedje uit een hobo heeft geperst,
begint hij met het bespelen van de accordeon. Zodra
hij daar een liedje uit heeft getoverd, is de elektrische
gitaar aan de beurt. En ga zo maar door. Als het
maar herrie maakt. Want dat is iets wat **Pips** vader

goed kan. Of hij nou een instrument bespeelt of door het huis loopt, het gaat altijd gepaard met veel **LAWAAI**. Maar daarover later meer. Feit is wel dat **Pips** ouders een leven hebben om jaloers op te zijn. Behalve dan dat ene, waar ze veel verdriet van hebben.

Wolke is eigenlijk **Pips** beste vriendin.

Ik zeg ‘eigenlijk’, omdat **Pip** de laatste tijd niet veel met haar omgaat.

Toen **Gusje** nog leefde, deelde ze Wolke met

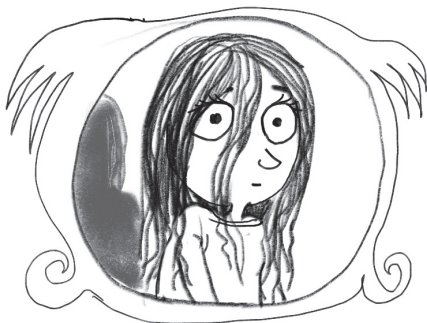
haar. Sinds ze Wolke voor

zichzelf heeft, is Wolke voor **Pip**

eigenlijk te veel. Wolke praat graag over **Gusje**...

En dat wil **Pip** niet.

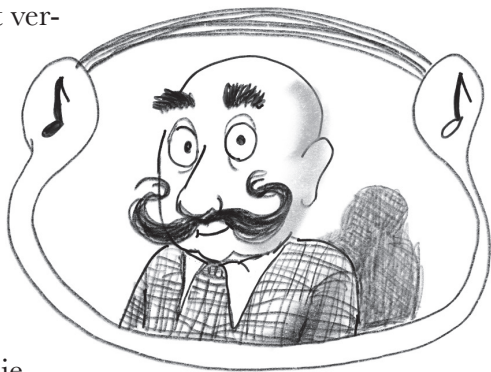
Pip heeft nog een andere vriendin: Kiki. Kiki woont nog niet zo lang in **Krakelia**. Haar ouders

zijn gescheiden. Haar vader woont nog in het huis waar Kiki is opgegroeid. En Kiki woont samen met haar moeder bij haar opa.

Meneer Brink is **Pips** pianoleraar. Of eigenlijk wás. Sinds **Guusje** is overleden, is **Pip** nooit meer naar hem toe gegaan. Toch speelt meneer Brink een belangrijke rol in dit verhaal, want juist hij begrijpt al snel wat er aan de hand is.

Krakelia is het dorp waar **Pip** woont. Een stil dorpje in Krakland, waar één keer per jaar vreemde dingen gebeuren, maar daar kom ik later nog op terug. **Krakelia** is omgeven door heuvels. En achter een

van die heuvels woont **Pip**, naast het uilenbos in het deftige huis van oma. De torentjes op het dak steken net boven de loofbomen uit en 's nachts is het er **PIKDONKER**. Dan hoort **Pip** de uilen huilen. De vossen blaffen. De herten burlen. De wolven janken. En niet alleen de dieren van het bos maken geluid. Ook het huis **kraakt**, piept en zeurt. Alles om **Pip** heen leeft, behalve haar tweelingzus. En dat is precies de reden dat er op een dag iets eigenaardigs gebeurde. Iets waardoor **Pip** beter met haar verdriet om kon gaan. Het lijkt een beetje **GRIEZELIG**. Maar ik kan je verzekeren dat er griezeligere dingen zijn dan wat er gebeurde.

Het begon ergens begin februari. **Pip** sliep. En toen schrok ze wakker van een geluid. Nou ja... lees maar verder... en vergeet vooral niet het licht uit te doen als je gaat slapen.

WEES NIET BANG!

Dit gebeurt enkel en alleen in **Krakelia**...